

2005. évi XLVIII. törvény

az igazságügyi szakértő nemperes eljárásban történő kirendeléséről és ezzel összefüggésben a Polgári Perrendtartásról szóló 1952. évi III. törvény módosításáról

1. § (1) Ha a kérelmező számára jelentős tény vagy egyéb körülmény megállapításához vagy megítéléséhez különleges szakértelem szükséges, a bíróságtól igazságügyi szakértő (a továbbiakban: szakértő) kirendelése kérhető.

(2) Az (1) bekezdés szerinti kérelem nem nyújtható be, ha abban a kérdésben, amelyre a szakértői véleményt a kérelmező be kívánja szerezni a kérelmező által vagy ellen indított más bírósági eljárás, vagy a kérelmező ellen indított büntetőeljárás van folyamatban. Az e rendelkezés ellenére benyújtott kérelem alapján készült szakvélemény bírósági eljárásban nem használható fel.

(3) A kérelem annál a járásbíróságnál terjeszthető elő, amelynek illetékességi területén a kérelmező lakik, vagy amelynek területén a szakértői vizsgálat tárgyát képező ingatlan fekszik vagy a dolog található.

(4) A bírósági titkár és a bírósági ügyintéző az e törvényben meghatározott eljárás lefolytatására önállóan, önálló aláírási joggal jogosult, azzal, hogy a bírósági ügyintéző a 3. § (2) bekezdése szerinti végzést csak a bíró előzetes hozzájárulásával hozhatja meg.

(5) A szakértő kirendelésére irányuló eljárás nemperes eljárás, amelyben bizonyításnak, felfüggesztésnek és szünetelésnek nincs helye.

(6) Azokra az eljárási kérdésekre, amelyeket e törvény eltérően nem szabályoz, a polgári perrendtartásról szóló 2016. évi CXXX. törvény (a továbbiakban: Pp.) szabályait a nemperes eljárás sajátosságaiból eredő eltérésekkel és a bírósági polgári nemperes eljárásokban alkalmazandó szabályokról, valamint egyes bírósági nemperes eljárásokról szóló törvénynek a bírósági polgári nemperes eljárásokra vonatkozó általános rendelkezéseit kell alkalmazni.

2. § (1) A bíróság szakértőként az igazságügyi szakértőkről szóló törvény szerinti szakértőt vagy az abban meghatározott eseti szakértőt rendelhet ki.

(2) Rendszerint egy szakértőt kell alkalmazni, több szakértőt csak különböző szakkérdések felmerülése esetében lehet kirendelni.

(3) A kirendelésre kerülő szakértő személyéről - a kérelmező meghallgatása nélkül - a bíróság dönt.

3. § (1) A szakértő kirendelése iránti kérelemben meg kell jelölni az eljáró bíróságot, a kérelmező nevét, lakóhelyét (székhelyét), a szakértői vizsgálat tárgyát és annak helyét, a rövid tényállást, a kérelem előterjesztésének indokait, valamint azokat a kérdéseket, amelyekre a szakértőnek véleményt kell nyilvánítania. Ha az igazságügyi szakértő kirendelését a kérelmező az egyszerűsített polgári perben történő felhasználás céljából kéri, a kérelemben meg kell jelölni az ellenfél nevét, lakóhelyét (székhelyét) is.

(2) A bíróság a kérelmet - a hiányok pótlására való felhívás kibocsátása nélkül - annak érkezésétől számított 8 napon belül indokolt végzéssel elutasítja, ha a kérelem hiányos, vagy ha az előadott tényállás, illetve a megválaszolandó kérdések alapján megállapítható, hogy a szakértő kirendelésének az 1. § (1) bekezdésében meghatározott feltételei nyilvánvalóan nem állnak fenn.

(3) Ha a kérelem megfelel az (1) bekezdésben és az 1. § (1) bekezdésében foglaltaknak, a bíróság - a kérelem érkezésétől számított 8 napon belül - felszólítja a kérelmezőt, hogy a költségek fedezésére előreláthatóan szükséges, - a bíróság által meghatározott - összeget a bíróságnál

előzetesen helyezze letétbe. Ha a kérelmező az összeget letétbe helyezi, a bíróság a szakértőt - a letétbe helyezéstől számított 15 napon belül - kirendeli. Ha a kérelmező a letétbe helyezést elmulasztja, a bíróság - a hiányok pótlására való felhívás kibocsátása nélkül - a kérelmet indokolt végzéssel elutasítja.

(4) A szakvéleményhez szükséges vizsgálat túrására senki nem kötelezhető.

(4a) Ha a szakértő kirendelésére az egyszerűsített polgári perben felhasználandó szakvélemény elkészítése céljából kerül sor, a kirendelő végzésben a szakértőt tájékoztatni kell a 3/A. §-ban foglalt kötelezettségeiről.

(5) A kérelemnek helyt adó végzés ellen nincs helye fellebbezésnek.

3/A. § A szakértő az egyszerűsített polgári perben történő felhasználás céljából kért szakvélemény esetében köteles

a) az ellenfelet értesíteni a kirendelés tárgyáról, a vizsgálandó kérdések köréről, az általa kitűzött helyszíni szemléről és vizsgálatról,

b) lehetővé tenni, hogy az ellenfél a kirendelés tárgyára vonatkozó nyilatkozatát, a vizsgálat tárgya szempontjából lényeges észrevételeit és kérdéseit előterjessze,

c) a szakvéleményét az ellenfél vele közölt nyilatkozatát, észrevételeit is értékelő módon, az ellenfél kérdéseit is megválaszolva elkészíteni.”

4. § (1) A szakértő a szakvéleményt a szakértőt kirendelő végzés kézhezvételétől számított 30 napon belül – az egyszerűsített polgári perben történő felhasználás céljából kért szakvélemény esetében 45 napon belül – köteles előterjeszteni. A bíróság a szakértő – határidő lejártá előtt előterjesztett – kérelmére a határidőt egy alkalommal, legfeljebb 30 nappal meghosszabbíthatja.

(2) A szakértő kirendelésének költségeit a kérelmező viseli, ideértve azt az esetet is, ha - tekintettel a 3. § (4) bekezdésére - a szakértő a szakvélemény elkészítéséhez szükséges vizsgálatot nem tudta lefolytatni.

(3) A kirendelt szakértőre a Pp. a közreműködőkkel szemben alkalmazható kényszerítő eszközökre és a kirendelt szakértő díjának a csökkentésére irányadó szabályait megfelelően alkalmazni kell.

5. § (1) A bíróság a szakértő díját - a szakértő által benyújtott díjjegyzék alapul vételével - a szakvélemény beérkezését követően, legkésőbb 15 napon belül végzéssel megállapítja.

(2) Ha a kérelmező által letett összeg a szakértő költségeit nem fedezi, a bíróság az (1) bekezdés szerinti végzésben kötelezi a kérelmezőt a díj viselésére és a még szükséges összeg letétbe helyezésére. A szakvéleményt a bíróság a kérelmezőnek csak a szakértő költségeinek fedezésére szükséges teljes összeg letétbe helyezését követően küldi meg. A végzés ellen a kérelmező és a szakértő fellebbezéssel élhet. A fellebbezésnek csak a kifogásolt összeg erejéig van halasztó hatálya.

6-15. §

16. § (1) E törvény 2006. január 1-jén lép hatályba.

(2)